מלקחי אל"ם מוטה גור
מח"ט הצנחנים

ת ח ר ו ת ב ו ר י ה

דחוף סב: 29
צה"ל מכון מלחמה שמח חיפוש
מלא ע' פוסקה 2.
נספח, ד' (השער)

ת ח ר ס 55, אלית ס. גור

בשיחי לנוכחים ללקחיהם: שאני מעדיף מי"ל-מקצוע: המרבון יודעי שחייבים ללחימה מלנו מאחר תכנוני, יחייב שונה לתלמיד מן הלמידה מחמת התמונה, אין נבון כל שאם כוונתה קשתקידים כאנים, שהלחימה במרך מחמת הכבוד בלי שנקים היתה תשובה אמוץ, ושתשנקים ברגע שהם נכנסו, בכל מקום שהם נכנסו מיגו לתלמידים את התמונה. איך ש"פיס יולא תשביחה לומי מלולא מנקים תגיעו ברגעים מסויימים, הם היו שמכריים את האויר. שחדי שניסו לעבור אפס אחת מפני מסויים זעזוי אפס ונמרב עור אחר ונמרב עוד אחר ... ונשאפו קנים ועוד שניים - מוב לא תיינו מריבים את הלקח חזה. יש לנו לקחים מל שכשוע אחריה. אבל שעובדה היא שכבו בין שלושתים שהניחו מלנו היו כשלה יולא שחביאו לחזרה. שברגעים מסויימים, הוצעה שנקים אפשה להם לשלנסיך את פגר ערוף ושה שסורשל ושה הבינה. היו עשרים שהנקים שרבה לא יכלו לעזור. למכל, בנפשה שהמנפה, כיוון שמסוימים היו קרובים שרי, והשאיקים - גזוליה שרי. כך יהמנקים הוחיש לשקום מסריים ולא יכלו שהום לירות כל - כך למה. ושר שהשחר כוה לירי לכוון יגשר גרול. אבל שחון תעיר, בשחור של הציר קשהן אן סריעלי של שנקים לשריפה היה מעזיין.

היא לקח כיחר בגלל שהכנות המוקדמה, שלא היו מספיק מרבות, שלא היה מספיק זמן. חלק רחוי מרי גדול של פגדי שנקים פגע בכיה שסה לשרפים מיקוש את שבניך במקום לשפוך בעמדה למטה שלל גם שפשפש בעמדה וגם הירלי לקיקוק את שבניך שטלק.

לא מקס. אם השסיבו לירות גם כאשר תכוה שמילה לשכנס שניטה, ככל אשהן: לשרשה שתנ"שים שהנ"שים שסיוע של שנקים היה עוד שאוי נהיה שיעני משור. אלא גם שפ חלק ני גדול שהשה, אך שמלוכ חזה היה מבוני". הייתי אומר, שמלוכ בכני שסשה(חיקף אחר של השומים ושיומה - יש כשה נקודות נוספות).

סיכום: להשמר בו כשהפה וכרומה. לשכרת יכני אין שליט לאשרשה שהנפיסים ושפקדי שנקים שיפגר במלא זה, כל היעין ליהנה השלישים קי'ילשקו בסוק. אבי בוך נחרץ רשהבי שלוקח יקבל עוד כדי שאפיה.

בהקשיר עלי פסקר שקרים שבנוה אפשי שנקים ביולי קשם הפסנדה ושפר, בציקר שפני נפש ר.פ.

עותק מס' 2
נדפס ע"י מכון מלמד משרד החינוך
תל אביב תשכ"ד (1964)

לבני משפחה מסכימים בעיר.

כולם, כיתור לא משפיע עם הנקים משפחה בנוי אינה לבערי טובה, ואולי אפשרי היה ליקוי דצינו, ואילמלא בסמוך בנוי אינה לבערי המשפחה הסיפורים: לאחריך ולאחרונה אשר עם מסקים, מכון, משם שנתך אך היום אלה זה המאוחרים מלא עמו הרבה ביחסים - לא קיבים נלכן משפן עם המקים ניתן שהם מבקשות הציבוריות בערי הם יודעים, אם עמד את זה כבר 20 שנה ואם עבדים את זה, החברה אוכלים בסוף בסך מכונה. הם יודעים, אם עמד את זה כבר 20 שנה ואם עבדים את זה, לי נעמך שקרב אם לוקים. לא יפגיר את סיום דבר. נרשמים מבקשים בסוף ומחפשים אותם את אוכלים, מאחוז בעיר נוהגים - ... אבל בגרשה מהם אחר. אין שום עובדים אלא המשפחה עם בעלים.

שבים כאלה של כחוץ שעולה המקסי', הכנסת המקים, רבים שמחורים בשעון יסודי, לנה לחם שקיבוץ מיזוג מרובים לצלם על חכף ... וזה לא כל - כך שכיב. הוספות, רבניים הרי ... מבקשים לא מרבים את "חוץ" לשעון המחרי ואי-שמיר אינו לרבי אחם, ועל כזה לזה מיוחדת מרחיקות לכם". א, אין הרבה הברה, אלא ידעו איך לבצל את המקים. ב. מבר שבי

בתוך הציר', ואין שום אלו היו יותר מקים היה המכב צור יותר חוב".

מאחר לשתוף פעמרו על המכרב שלי זוקקים שהם על שעיב המשרך המשותף עם מקים ואיך

ם המקים.

שמים המקים בכמה המשרה המקים אלו לכך את לשמשה את (המשך

שלנו לשרבמה ריכוזיות" - המקים בשני הנשים, אם כל הרבים של "כלל" המקים בשני הנשים - המשרה הציר העיר העשיה - ומקים. ולבמאמצים, אם כלילה - פעולה הציר מיכשור - ראשונים', ולראשי העיר העשיה - ומקים. ולבמאמצים, אם כלילה - פעולה הציר מיכשור -